

Greta's zoete wraak

Blijspel in vier bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GRETA' S ZOETE WRAAK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1996 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Opa Harrie Huisman: Vlotte 70er

Bertus Braafjes: Gepens. zeeman 70j

Karel Kalkman: Medebewoner z.n. vriend 70j

Marie Vogelaar: Gepens. onderwrs. 65j

Greta Vogelaar: Haar zuster(grijze muis/iets jonger)

Juffr. Harmsen: Bewoonster. wat zielige kletstante.

Bertina Barnsteen: Directrice van Huize Herfstbloei.

Josje Brinks: Bej. verzorgster. lieve vlotte twintiger

Arie Agterkamp: De kok van Huize Herfstbloei. Eind twintig.
Sympathieke vent.

DECOR:

Het stuk speelt in de recreatieruimte van een senioren/verzorgingsflat. Huize Herfstbloei. Rechts een open doorloop naar de gang, richting appartementen. Dit wordt met een bord aan de achterwand aangegeven. Links de deur naar de keuken. De achterwand heeft een groot raam met tuindeur. Verder een huistelefoon, zittafel met stoelen, kast en zitje met tv. Deze moet zo worden opgesteld dat het publiek er niet door wordt afgeleid. Het heeft enkele minuten in het tweede bedrijf een duidelijke functie.

Het eerste bedrijf speelt op een morgen in de zomer
Het tweede bedrijf twee weken later in de vooravond.
Het derde bedrijf de zelfde avond tegen 23.30 uur.
Het vierde bedrijf de volgende morgen.

EERSTE BEDRIJF

(opa Harrie en Josje op. Hij draagt een koffer en heeft een biljartkeu bij zich, en kijkt wat wantrouwend om zich heen)

JOSJE *(vrolijk en ongedwongen)*: En dit, meneer Huisman, is dan onze recreatie ruimte.

HARRIE *(aarzelend)*: O.. o ja; mooi.

JOSJE: Hier hebben onze bewoners de gelegenheid elkaar te ontmoeten. U kunt hier een krantje of een boek lezen. Tv kijken, en daar hebt u de gelegenheid om te telefoneren.

HARRIE: Waar iedereen mooi mee kan luisteren.

JOSJE *(doet net of ze niets gehoord heeft)*: Zet uw koffer daar maar even neer. *(gaat bij het raam staan)* Als we hier gaan staan, kijken we zo op de parkeerplaats, en kunnen we uw kinderen nog even uitzwaaien.

HARRIE: Overdreven, ik heb toch al afscheid genomen.

JOSJE: Dat weet ik wel, maar u kunt ze toch nog wel even uitwuiwen. Laat nu niet merken dat u verdrietig bent, u was net zo flink.

HARRIE: Ik ben niet verdrietig, alleen wat teleurgesteld. Ik had ook wel meegewild naar Schiphol.

JOSJE: U weet best dat dat niet kon. De auto was vol, en daarbij, uw kleinzoon had het meeste recht om zijn vader en moeder weg te brengen. Het zou voor u ook veel te vermoeiend zijn geweest met al die drukte op het vliegveld.

HARRIE: Ik heb straks alle tijd van de wereld om uit te rusten.

JOSJE: Over twee maanden mag u mee om ze weer op te halen van Schiphol. U zult zien dat de tijd zo voorbij is.

HARRIE: Dat is ook het enige waar ik op hoop.

JOSJE: Kijk nu niet zo nukkig, u zult zien dat het allemaal best meevalt. Straks wilt u hier helemaal niet meer weg.

HARRIE: O nee? Ik wil hier geen dag langer blijven als nodig is!

JOSJE *(doet net of ze het niet gehoord heeft)*: Kijk, ze komen naar buiten en lopen naar de auto. Nu zwaaien ze naar ons. Ah, kijk nou, uw dochter heeft het even te kwaad; veegt zelfs een paar tranen weg.

HARRIE *(komt naar het raam)*: Ach wat, dat zal wel van de koude wind komen. *(hij zwaait met zijn zakdoek en veegt voor het opbergen stiekem een traantje weg)*

JOSJE: Koude wind? Het is midden in de zomer, en 25 graden *(biedt hem een stoel aan)*

HARRIE *(beiden gaan zitten)*: Ik zal mijn kleinzoon nog het meeste missen.

JOSJE: Maar die gaat toch niet mee naar Amerika?

HARRIE: Nee, die logeert bij zijn oom en tante omdat hij nog naar school moet. Maar straks, in de zomervakantie, gaat hij ook naar zijn ouders.

JOSJE: U mag hem elke dag bellen hoor als u daar behoefte aan heeft.

HARRIE (*hoopvol*): Mag dat, zuster?

JOSJE (*beslist*): Dat hoeft u toch niet te vragen. Natuurlijk mag dat. Hij zal zijn opa net zo erg missen als u hem.

HARRIE (*vertrouwelijk*): Hij heet Harrie, net als ik! Hij is al negen. We zijn echte vrienden. Soms gaan we samen vissen of fietsen naar het bos. Daar vertel ik hem van de natuur en gaan we vogels kijken. Ik heb wel een foto bij me. (*laat Josje een foto zien*) Kijk, dat is hem.

JOSJE: Leuke jongen, hij lijkt op u. Ik merk het al, u geniet volop van het leven en van uw kleinzoon. (*klopt hem bemoedigend op de schouder. Gaat opstaan*) En meneer Huisman? Wat doen we? Zal ik eerst even koffie voor ons beiden regelen, of wilt u liever eerst naar uw kamer?

HARRIE (*voelt zich al meer op zijn gemak*): Om eerlijk te zijn, ik ben wel aan een kop koffie toe. Op die kamer kan ik nog lang genoeg zitten.

JOSJE: Een ogenblikje dan, dat is zo geregeld. (*bestelt via de huistelefoon*) Ja, zuster Brinks hier, ik wilde graag twee koffie hebben in de recreatieruimte. (*Harrie kijkt ondertussen nieuwsgierig rond. Josje gaat weer bij hem zitten*) O, en dan nog een ding, dat gezuster hè, ik heet Josje, Josje Brinks dat klinkt,... hoe zal ik het zeggen, wat vertrouwelijker. Niet zo formeel.

HARRIE: Goed zuster èh.. Josje, als jij dan Harrie tegen me wilt zeggen. Opa Harrie.

JOSJE: Nee, sorry, dat kan ik in mijn positie niet doen. Dat zou mevrouw Barnsteen ook niet goed vinden. Maar als er niemand in de buurt is, wil ik deze twee maanden voor u wel een uitzondering maken.

HARRIE (*blij*): Afgesproken dan, Josje. (*de kok Arie Agterkamp links op met koffie. Een joviale, sympathieke jongeman*)

ARIE (*met een zwierig gebaar*): Hier was koffie besteld?

JOSJE (*verwonderd*): Wat krijgen we nou? Sinds wanneer serveer jij hier de koffie?

ARIE: Sinds zuster Josje de koffie telefonisch bestelt. Ik dacht, die kans laat ik me niet voorbij gaan. Ik zal haar eens persoonlijk bedienen!

JOSJE: Wat heb je weer mooie praatjes. Laat Bertina Barnsteen je maar niet horen.

ARIE: Ach wat, Barnsteen is veel te druk met andere zaken. Over een

uur heb ik weer een afspraak met haar. Ze wil het menu met me doornemen voor het komende jubileumfeest van Huize Herfstbloei.

JOSJE: Ik hoor het al. Ze weet jou, net als iedereen, weer naar haar hand te zetten. (*plagend*) Doe maar goed je best, mannetje, wie weet welke wilde plannen Bertina Barnsteen nog met je heeft in de toekomst?

ARIE (*lachend*): Pas jij maar op voor deze onbetrouwbare kok, meisje, voor jij het weet ga je nog een keer met me uit!

JOSJE (*afwerend*): Reken daar maar niet op. (*stelt hem aan opa voor*) Arie, even serieus, dit is opa.. èh meneer Huisman. Hij zal hier een tijdje blijven logeren. Zijn dochter en schoonzoon zijn naar Amerika, om nieuwe ideeën op te doen voor de zaak waar ze werken.

ARIE (*joviaal*): Hartelijk welkom, meneer Huisman, mijn naam is Arie Agterkamp. (*geeft hem een hand*) Het is mijn taak, om er voor te zorgen dat onze bewoners elke dag met een voldaan gevoel van tafel gaan; zogezegd.

HARRIE (*heeft het gesprek tussen Josje en Arie geamuseerd aangehoord*): Beste Arie, ik geloof, dat ik jou dan te vriend moet houden. Ik hou van lekker eten. Weet je wat mijn lievelingskostje is?

ARIE: Ik zou het niet weten. Wees gerust, de bewoners hebben inspraak hoor.

HARRIE: Bruine bonen met spek. Maar, dat mag ik niet vaker dan twee keer per jaar eten van mijn dochter. Ze zegt: pa, veels te veel cholesterol op jouw leeftijd. Onzin, wat zeg jij jongeman?

ARIE (*diplomatiek, gaat zitten*): Ja, wat moet ik daar van zeggen. Ik denk dat de mensen die dat vinden, alleen maar bezorgd zijn om uw gezondheid. Ik heb vast nog wel het een en ander op het menu staan, dat gezonder, en zeker zo lekker is.

JOSJE: Nou, moet je die praatjesmaker eens horen. (*tot Harrie*) Hij vist alleen maar naar complimentjes, hoor. (*doet de bewoners slijmend na*) O, Arie, wat heb je weer lekker voor ons gekookt, wat ben je toch een kunstenaar achter het fornuis.

ARIE (*maakt een aanbiddend gebaar*): Ik hoop mijn kunsten nog eens één keer alleen voor jou te mogen vertonen.

JOSJE: Reken daar maar niet op, mannetje. Ik hou niet van zulke verwaande kwasten. Bij mij moet een man ook nog andere kwaliteiten hebben! (*werkt hem lachend de deur uit*) Zo, bedankt voor de koffie en wegwezen, ik heb nog meer te doen. (*Arie knipoogt naar Harrie. links af*)

HARRIE: Een aardige jongen, die kok. Ik mag me sterk vergissen, maar ik geloof dat hij jou ook wel ziet zitten.

JOSJE: Ik vind hem ook best aardig hoor, maar ik weet niet. Ik wil me

nog niet binden. *(gaat staan, en loopt dromerig rond)* Maar van de andere kant, weet ik zeker dat het meisje dat eens "ja" tegen hem zegt, zich geen betere kan wensen.

HARRIE: En wie belet jou dan om dat meisje te zijn?

JOSJE: Het is zo moeilijk om elkaar hier te ontlopen. *(zij wil het gesprek over een andere boeg gooien)* Maar eerlijk is eerlijk, in de keuken is hij echt een kunstenaar. Het is jammer dat het zomer is. U moest zijn erwtensoep eens kunnen proeven!

HARRIE: O, maar die smaakt in de zomer ook wel hoor, waar kan ik bestellen?

JOSJE *(lacht)*: Ha, ha, ha, die opa Harrie. Dat zou u wel willen. Nee hoor, het menu voor de hele week al vastgesteld. Kijk maar op dat bord. *(menu staat ergens zichtbaar op het bord)*

HARRIE *(gaat kijken en knikt goedkeurend)*: Sorry, dat ik net wat negatief deed. Als ik dit zo bekijk; dat ziet er in elk geval veelbelovend uit.

JOSJE: Ziet u nu wel! Ik weet zeker, dat het allemaal best mee zal vallen. *(ongeduldig op haar horloge kijkend)* Ik denk dat mevrouw Barnsteen nu ook wel zo zal komen, om u welkom te heten. U hebt een paar weken terug, bij u thuis, al een voorgesprek met haar gehad, heb ik begrepen?

HARRIE: Ja, er is toen een hele aardige lieve dame bij ons thuis geweest.

JOSJE *(verwonderd)*: Wat raar, Bertina Barnsteen gaat toch zelf altijd eerst kennis maken?

HARRIE: Zij heeft zich zelf voorgesteld als de directrice van Herfstbloei. Mevrouw Steenbakker of Baksteen of zoiets.

JOSJE: Dan is ze het toch geweest. *(vragend)* Een aardige lieve dame zei u? Nou ja....

HARRIE *(nieuwsgierig)*: Wat bedoel je met: nou ja?

JOSJE *(onschuldig kijkend)*: O, niets bijzonders, hoor.

HARRIE *(vragend op zijn hoede)*: Of is ze niet zo aardig als zij zich voordoet?

JOSJE: Opa Harrie, ik wil niets ten nadele van Mevrouw Barnsteen zeggen. Dat oordeel laat ik liever aan de mensen zelf over. *(kijkt even de zaal in. Bertina Barnsteen rechts op. Zij heeft een map met papieren bij zich)*

BARNSTEEN: Goedemorgen meneer...? *(kijkt even in haar papieren)* Huisman. *(geeft hem een hand als opa wil op staan)* Blijft u rustig zitten, hoor. Ik zie dat u reeds gearriveerd bent, mooi.. mooi zo. Kijk eens aan, zuster Brinks heeft al voor koffie gezorgd, mooi mooi. Ja, het is mijn gewoonte om elke nieuwe bewoner van Herfstbloei

persoonlijk welkom te heten. Maar helaas speelde het tijdsduiveltje vanmorgen me weer parten, dus neemt u mij alstublieft niet kwalijk dat ik me iets verlaat heb. Ik zit momenteel in een zeer drukke periode van voorbereiding, ter gelegenheid van het komende jubileumfeest. O, zuster Brinks, zou je zo vriendelijk willen zijn voor mij ook even koffie te bestellen. Naturel graag. *(rommelt wat in haar papieren als Josje koffie besteld)*

JOSJE: Zeker, mevrouw Barnsteen. *(bestelt koffie via de huistelefoon)*
Ja, zuster Brinks hier, ik wilde graag een koffie naturel in de recreatieruimte. *(merkt dat de kok aan de telefoon is)* Wat zeg je? Ja zwart, sufferd. *(zachtjes)* Hou op grappenmaker, ik doe je nog eens wat. *(wisselt een blik van verstandhouding met opa)*

BARNSTEEN: En, vertelt u eens meneer Huisman, hoe lijkt het u om eens twee maanden onder leeftijdsgenoten te vertoeven?

HARRIE: Ik dacht, dat ik geen andere keus had?

BARNSTEEN: Hoe bedoelt u? Geen andere keus?

HARRIE: Precies zo ik het zeg, ik had helemaal niets te kiezen. Mijn dochter en schoonzoon vonden dat ik geen twee maanden voor me zelf kon zorgen.

BARNSTEEN: Maar dat is toch ook zo?

HARRIE: Dat is hun schuld. Alles wordt mij altijd uit de hand genomen. *(fel)* Ik kan verdomme nog geen ei bakken. Koffie zetten en water koken gaat nog net.

JOSJE: Maar meneer Huisman toch, dat is alleen maar bezorgdheid van uw kinderen.

HARRIE: Mooie bezorgdheid. Pa, doe een das om, want het is koud buiten. Pa, zet een pet op, want de zon brand zo. Ik kan toch zelf wel voelen of het warm of koud is.

JOSJE *(sussend)*: Uw kinderen vinden het alleen maar fijn om zo voor u te zorgen. Vroeger zorgde u voor hen en nu zorgen zij voor u. Simpel toch?

BARNSTEEN *(wuijft de woorden van Josje weg, zakelijk)*: U woont na de dood van uw vrouw, bij uw dochter en schoonzoon?

HARRIE *(valt in de rede)*: En mijn kleinzoon Harrie, hij is naar mij genoemd.

BARNSTEEN: Ja, ja, natuurlijk, u woont dus.....

HARRIE *(fel)*: Fout, ik woon niet bij hen, maar zij wonen bij mij!

BARNSTEEN: Dat begrijp ik niet?

HARRIE: Begrijpt u dat niet? O..., het is anders vrij simpel hoor. Het huis is van mij, ze zijn bij mij komen wonen.

JOSJE: Om voor u te kunnen zorgen, zo is het toch?

HARRIE: Zo is het wel. *(heftig)* Maar ik kan doen en laten wat ik wil

hoor!

BARNSTEEN (*vriendelijk*): Maar, dan heeft u toch een prachtige oude dag?

HARRIE (*staat kwaad op*): Wat is iedereen toch druk met de oude dag. Ik ben niet oud, en ik voel me niet oud. Dat gebetuttel. Ik word daar niet goed van.

JOSJE: Meneer Huisman, ik beloof dat we u niet in de watten zullen leggen, maar u krijgt wel dezelfde optimale verzorging die iedereen hier ontvangt.

HARRIE (*gaat bij haar zitten terwijl Barnsteen wat verstoord zit te kijken*): Weet je kind, dat je me doet denken aan mijn overleden vrouw? Die praatte precies zo als jij. Wanneer ik 's avonds thuis kwam van mijn werk, stonden mijn pantoffels bij de haard en lag mijn krantje op tafel. En zij stond in de keuken met de deur open, zodat we elkaar konden zien, en ik kon ruiken wat ze kookte. Sudderlapjes, heerlijk. En s'avonds een plaatje draaien op de pickup. Nu is het elke avond kastje kijken. Niet dat ik daar wat op tegen heb, hoor. De nieuwe tijd is toch niet tegen te houden.

JOSJE: Sudderlapjes? Meneer Huisman, ik zal Arie.... eh, ik zal de met de kok overleggen of er volgende week iets met het menu te regelen is (*Arie links op met koffie. Zachtjes*) Als je het over de duivel hebt.

ARIE: Een koffie naturel, mevrouw Barnsteen, alstublieft.

BARNSTEEN: Dank je wel, Agterkamp

ARIE (*afwachtend*): Wat hoor ik? Moet er iets met de kok geregeld worden? (*tot Josje*) Zuster Brinks, vanavond om zeven uur, na mijn dienst, heb ik alle tijd voor je.

BARNSTEEN (*geïrriteerd*): Beste Agterkamp, wat de koffie betreft niet, maar voor de rest kom je zeer ongelegen. En wat het menu betreft, je weet zelf dat dit allang vast staat voor de volgende week.

ARIE: Dat is wel zo, maar met uw toestemming kan er altijd iets geregeld worden. Als ik het maar op tijd weet.

BARNSTEEN (*bits*): Er wordt niets veranderd. En wil je nu zo vriendelijk zijn weer aan je werk te gaan? Om half een is het weer lunchtijd.

ARIE: Zeker, mevrouw Barnsteen; tot genoegen (*knipoogt naar Josje*)

BARNSTEEN (*merkt dat ze het overwicht verliest*): Zuster Brinks, ik geloof dat meneer Huisman en ik het samen verder wel af kunnen. Ik denk, dat je zelf nog genoeg te doen hebt. Tot zover bedankt.

JOSJE: Goed, mevrouw Barnsteen. (*klopt opa nog een even op zijn schouder*) Meneer Huisman, ik zie u nog wel. Als ik nog iets voor u kan doen, dan weet u mij wel te vinden. (*wil afgaan*)

HARRIE (*gaat opstaan en loopt nog een eindje met haar mee*): Bedankt Josje, je hebt me fijn opgevangen hier. Ik begin het al minder erg te

vinden. *(Josje rechts af)*

BARNSTEEN *(probeert weer grip op de situatie te krijgen)*: Meneer Huisman, gaat u eens even zitten. Ik vind het vervelend het te moeten zeggen, maar ik zou graag zien dat onze bewoners, waar u nu ook tijdelijk toe gaat behoren, niet al te amicaal met het personeel zouden omgaan.

HARRIE: Hoe bedoelt u?

BARNSTEEN: Ik bedoel, het personeel weet hun plaats ten opzichte van de bewoners. En dan vooral: het elkaar bij de voornaam noemen. Waar blijft zo het wederzijds respect?

HARRIE: Nou, ik vind Josje een toffe meid. Ik wou dat ik zo'n kleindochter had!

BARNSTEEN: U mag haar dan een ..toffe.. meid vinden, zij is hier in de eerste plaats in dienst om u en de andere bewoners te verzorgen. Daar wordt ze voor betaald, en niet om oude heertjes het hoofd op hol te brengen.

HARRIE: Ha ha ha, het hoofd op hol brengen! Mens, daar is wel iets meer voor nodig, op mijn leeftijd.

BARNSTEEN: Meneer Huisman, als u zo reageert, geloof ik dat ons gesprek een verkeerde wending gaat krijgen, en wil het liever even met u hebben over de hier geldende huisregels.

HARRIE *(zuchtend de andere kant opkijkend)*: Daar was ik al bang voor.

BARNSTEEN: Waar was u bang voor?

HARRIE: Dat hier huisregels zijn. U lijkt me nu niet het type waar wat mee te matsen valt.

BARNSTEEN: Matsen? Dat woord ken ik niet. Maar als u bedoelt, dat ieder hier maar doen en laten kan wat hij of zij wil, dan hebt u het inderdaad mis!

HARRIE: Maar dat verwacht ik ook niet. Alleen is mijn vraag, hoe streng zijn uw huisregels?

BARNSTEEN: De regels die wij hier hanteren zijn voor alle bewoners aanvaardbaar. En er zijn, tot nu toe, nooit problemen over geweest.

HARRIE: O, maar met mij krijgt u ook geen problemen, hoor! *(voorzichtig)* Tenminste, zolang ik niet in mijn vrijheid word beknot.

BARNSTEEN *(poeslief)*: Meneer Huisman, het is hier geen gevangenis.

HARRIE: Dat is dan maar goed ook. Ik ben hier vrijwillig heen gegaan.

BARNSTEEN: Kijk, ons huis moet u zien als een goed georganiseerde gemeenschap, en zo'n gemeenschap kan niet goed functioneren als er geen regels zijn, begrijpt u wel!

HARRIE: Nee, ik begrijp er niets meer van. *(gaat kwaad opstaan)* Mens,

draai er toch niet iedere keer om heen. Zeg me maar precies wat ik doen en laten kan, en verder regel ik alles wel met Josje.

BARNSTEEN: Foei, meneer Huisman, wat een toon. Ik zal het u niet kwalijk nemen. Ik schrijf deze uitbarsting toe aan het feit dat u nog moet wennen aan de nieuwe situatie, waarin u nu gaat verkeren. *(gaat opstaan en rommelt wat in haar papieren, geeft hem een formulier)* Hier hebt u een lijst met huisregels. Lees het rustig door en mochten er vragen zijn, dan komt u bij mij, en niet bij zuster Brinks, begrepen?

HARRIE *(saluëert)*: Jawel, kapitein!

BARNSTEEN *(neus in de wind)*: Ik zal u eerst naar uw kamer brengen, volgt u me maar. *(beiden rechts af. Toneel even leeg. Bertus Braafjes door tuindeur fluitend op. Pakt uit de kast een pakje speelkaarten en schrijfblok)*

BERTUS: Kijk aan, ik ben de eerste vanmorgen. *(kijkt uit het raam)* Wat een zalig weer vandaag. Het is eigenlijk jammer om binnen te blijven kaarten. *(Marie Vogelaar rechts op. Een keurige, goed verzorgde, vriendelijke vrouw)*

MARIE *(opgewekt)*: Goedemorgen Bertus, lekker geslapen?

BERTUS: Morgen, Marie. Ja, best hoor, maar ik was vanmorgen al vroeg uit mijn kooi. Ik heb zelfs al een wandeling gemaakt. Het is zonde om met dit mooie weer zo lang te blijven liggen.

MARIE: Je hebt gelijk, je moet de dag plukken als hij nog jong is.

BERTUS: Zoals een roos, voor een mooie vrouw.

MARIE *(bestraffend)*: Bertus, zo ken ik je niet. Wat ben jij romantisch vanmorgen.

BERTUS: Sorry Marie, op mijn leeftijd kun je niet optimistisch genoeg zijn. Ik heb de moed nog niet opgegeven.

MARIE: Blijf dan maar mooi optimistisch, je hebt je tijd vroeger voorbij laten gaan, mannetje.

BERTUS *(verbaasd)*: Wie zegt, dat ik mijn tijd voorbij heb laten gaan?

MARIE: Jij wilt toch niet beweren dat het vrouwvolk je vroeger onverschillig liet, wel?

BERTUS: Vroeger? Pas maar op, Marie, ik kijk nog graag naar de vrouwtjes, hoor!

MARIE: Zolang het nog bij kijken blijft, is er geen gevaar te duchten.

BERTUS: Ik ben altijd vrijgezel gebleven, omdat ik als zeeman geen vrouw aan mij wilde binden.

MARIE: Er wordt trouwens altijd beweerd, dat een zeeman in ieder stadje een ander schatje heeft!

BERTUS: Ach Marie, dat gezegde is al zo oud als de weg naar Rome. Zo letterlijk moet je dat niet opvatten.

MARIE (*vertrouwelijk dicht bij hem*): Weet je, dat je er nog best mag zijn voor je leeftijd, Bertus?

BERTUS (*afwerend*): Nee, Marie aan mijn lijf geen polonaise, hoor. Ik maak maar een grapje. Ik zeg net als Jan Hollander op vakantie in het buitenland: Wel kijken, maar niet kopen.

MARIE: Dat kun je nu wel beweren, maar ik geloof dat er in jou best nog een vuurtje brand. (*wanneer ze op hem toe wil lopen komt Greta rechts op. Greta is een tegenpool van haar zuster. Truttig gekleed, doet onzeker, maar is het beslist niet*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto